

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 8.7.2009
KOM(2009) 322 endelig

2009/0098 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 om oprettelse af et netværk af
indvandringsforbindelsesofficerer**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

• Begrundelse og formål

Dette forslag omhandler ændringer af forordning (EF) nr. 377/2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer¹ (i det følgende benævnt "forordningen"), som er nødvendige for at sikre en effektiv brug af dette vigtige samarbejdsredskab i forbindelse med forvaltningen af migration og de ydre grænser. Formålet med forslaget er under hensyntagen til de praktiske erfaringer at tilpasse forordningen til ændringer i fællesskabsretten, som er trådt i kraft efter forordningens vedtagelse.

• Generel baggrund

Under henvisning til det græske initiativ og Europa-Parlamentets udtalelse vedtog Rådet den 19. februar 2004 forordning (EF) nr. 377/2004, som fastlægger en forpligtelse til at indføre visse former for samarbejde mellem medlemsstaternes indvandringsforbindelsesofficerer, målsætningerne for et sådant samarbejde, disse forbindelsesofficerers opgaver og relevante kvalifikationer samt deres ansvar over for værtslandet og udsendelsesmedlemsstaten. I forordningen forstås ved "*indvandringsforbindelsesofficer*" en repræsentant for en af medlemsstaterne, som indrejsekontrollen eller en anden kompetent myndighed udsender for at etablere og opretholde kontakt med værtslandets myndigheder med henblik på at bidrage til forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring, tilbagesendelse af ulovlige indvandrere og styring af lovlig migration. Det omfatter også "luftfartsselskabers forbindelsesofficerer", "dokumentekspertter" og "retshåndhævende myndigheders forbindelsesofficerer", i det omfang disse også har til opgave at varetage ovennævnte opgaver.

Indvandringsforbindelsesofficererne udsendes normalt til medlemsstaternes konsulære myndigheder i tredjelande eller til andre medlemsstaters relevante myndigheder, men kan også udsendes til berørte tredjelandes kompetente myndigheder samt til internationale organisationer i et rimeligt tidsrum, der fastlægges af udsendelsesmedlemsstaten.

Den 26. oktober 2004 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 2007/2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (FRONTEX)². I henhold til nævnte forordnings artikel 2, stk. 1, litra c), skal FRONTEX foretage risikoanalyser. Disse analyser skal være baseret på et materiale, der er så omfattende som muligt, men det indsamles hovedsageligt af medlemsstaternes kompetente myndigheder, som stiller det til rådighed. Som et led i varetagelsen af sine opgaver skal FRONTEX også lette det operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande. Agenturet kan også samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder eller med internationale organisationer inden for rammerne af samarbejdsaftaler indgået med sådanne myndigheder. Dette samarbejde kan bl.a. omfatte udveksling af erfaringer vedrørende grænsekontrolanliggender, uddannelse af grænsevagter, udveksling af operationelle oplysninger og fælles operationer. FRONTEX har ingen faste repræsentationer i tredjelande. Selv om de indvandringsforbindelsesofficerer, der er udsendt til de relevante tredjelande,

---

¹ EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1.

² EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1.

kunne yde et væsentligt bidrag til opfyldelsen af FRONTEX' ovennævnte opgaver, er dette potentiale endnu ikke blevet tilfredsstillende udnyttet som følge af utilstrækkelige forbindelser mellem forbindelsesofficererne og agenturet.

Strukturerede og sikre kommunikationsmidler for de udsendte indvandringsforbindelsesofficerer og til informationsudveksling med andre medlemsstater er af afgørende betydning for et øget samarbejde. Ved Rådets beslutning 2005/267/EF af 16. marts 2005³ om oprettelse af et sikkert, webbaseret informations- og koordineringsnet for medlemsstaternes indvandringsmyndigheder (det såkaldte "ICONet"), som er suppleret ved Kommissionens beslutning af 15. december 2005⁴ om fastsættelse af detaljerede regler for gennemførelsen af nævnte rådsbeslutning, er der tilvejebragt en platform for udveksling af strategiske, taktiske og operationelle oplysninger vedrørende ulovlige migrationsstrømme. "IFO-netværket" er et separat element af ICONet, der omfatter undersektioner til lister over indvandringsforbindelsesofficerer og luftfartselskabers forbindelsesofficerer (ikke i brug på nuværende tidspunkt), til de hovedansvarlige for indvandringsforbindelsesofficerers aktiviteter/medlemsstaternes nationale enheder og til regionale oplysninger. Sidstnævnte undersektion er yderligere opdelt i geografiske regioner, hvor alle relevante oplysninger (f.eks. landerapporter og risikoanalyse) kan stilles til rådighed for indvandringsforbindelsesofficererne.

Den praktiske erfaring viser, at "IFO-netværket" ikke bruges i tilstrækkelig grad. Kommissionen foreslår at fremme brugen af dette sikre og let tilgængelige kommunikationsredskab ved at indføje en henvisning til netværket i den relevante artikel i forordningen.

Flere medlemsstater har uformelt indvilget i at lede regionale IFO-netværk i Afrika og i at afholde møder i forbindelse hermed. Da forordningens nugældende ordlyd kun tilskynder medlemsstater, der varetager formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union (eller medlemsstater, der midlertidigt varetager formandskabet), til at tage initiativ til sådanne møder, foreslår Kommissionen en præcisering med henblik på, at også medlemsstater, der indvilger i at lede regionale netværk, kan afholde sådanne møder.

Med hensyn til rapporteringspligten er der i forordningen fastsat følgende: *"Den medlemsstat, der varetager formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union, eller, hvis denne medlemsstat ikke er repræsenteret i det pågældende land eller den pågældende region, den medlemsstat, der midlertidigt varetager formandskabet, udarbejder ved udgangen af hvert halvår en rapport til Rådet og Kommissionen om aktiviteterne i de netværk af indvandringsforbindelsesofficerer, i hvilke den har en repræsentant, samt om situationen i værtslandet for så vidt angår emner i relation til ulovlig indvandring. Disse rapporter udarbejdes efter en model og i et format, der fastsættes af Kommissionen⁵. Disse rapporter vil være en væsentlig kilde til information med henblik på forberedelsen, ved udgangen af hvert formandskab, af en evalueringsrapport, der udarbejdes af Kommissionen og forelægges Rådet, om den aktuelle situation i hvert tredjeland, hvortil medlemsstaternes indvandringsforbindelsesofficerer er udsendt."*

---

³ EUT L 83 af 1.4.2005, s. 48.

⁴ C(2005) 5159 endelig.

⁵ Kommissionens beslutning af 29. september 2005, EUT L 264 af 8.10.2005, s. 8.

Siden forordningens ikrafttrædelse er der blevet forelagt seks rapporter om IFO-netværkenes aktiviteter af det britiske, det østrigske, det finske, det tyske, det portugisiske og det slovenske formandskab, hvori der kun fokuseredes på udvalgte tredjelande. Kommissionen har heller ikke været i stand til at opfylde sin forpligtelse til at forelægge Rådet en sammenfattende evalueringsrapport på grundlag af formandskabernes rapporter. Da medlemsstaternes indvandringsforbindelsesofficerer for tiden er udsendt til mere end 130 tredjelande, er det ikke i praksis muligt at efterkomme disse bestemmelser om rapporteringsforpligtelserne. Kommissionen foreslår derfor at tilpasse de pågældende bestemmelser på en fornuftig måde.

Ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 574/2007/EF af 23. maj 2007 oprettedes Fonden for De Ydre Grænser for perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme⁶ med henblik på at bidrage til en styrkelse af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og anvendelsen af solidaritetsprincippet mellem medlemsstaterne. De ressourcer, der er til rådighed i denne fond, kan anvendes til at øge de aktiviteter, der organiseres af medlemsstaternes konsulære og øvrige tjenester i tredjelande, herunder indvandringsforbindelsesofficerernes aktiviteter. Som anført i beslutningens artikel 4, stk. 4, litra a), skal Fonden for De Ydre Grænser yde støtte til styrkelse af den operationelle kapacitet i IFO-netværket og fremme af et mere effektivt samarbejde mellem medlemsstaternes tjenester gennem netværket.

I juni 2008 vedtog Kommissionen en meddelelse om en fælles indvandringspolitik⁷, ved hvilken der fastlagdes principper, aktioner og redskaber, som bygger på milestenene fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors, Haagprogrammet og den samlede migrationsstrategi, der blev iværksat i 2005. På baggrund af denne meddelelse vedtog Det Europæiske Råd den 15.-16. oktober 2008 den europæiske pagt om indvandring og asyl⁸, i hvilken det understregede nødvendigheden af at styrke medlemsstaternes og Kommissionens samarbejde med oprindelses- og transitlandene med henblik på at bekæmpe ulovlig indvandring.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer

Rådets beslutning nr. 2005/267/EF af 16. marts 2005⁹ om oprettelse af et sikkert, webbaseret informations- og koordineringsnet for medlemsstaternes indvandringsmyndigheder

Kommissionens beslutning af 15. december 2005¹⁰ om fastsættelse af detaljerede regler for gennemførelsen af Rådets beslutning 2005/267/EF

Aftalememorandum om udviklingen af det sikre webbaserede informations- og koordineringsnet for medlemsstaternes indvandringsmyndigheder mellem Europa-Kommissionen og Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser¹¹.

---

⁶ EUT L 144 af 6.6.2007, s. 22.

⁷ KOM(2008) 359 endelig.

⁸ Rådets dok. 13440/08.

⁹ EUT L 83 af 1.4.2005, s. 48.

¹⁰ C(2005) 5159 endelig.

¹¹ C(2007) 374.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

• Høring af interesserede parter

Medlemsstaterne blev indledningsvis indtil udgangen af 2006 hørt på grundlag af et spørgeskema, der blev udarbejdet i Rådets arbejdsgruppe CIREFI under det finske formandskab. Deres svar blev drøftet i SCIFA i marts 2007.

Medlemsstaterne fandt navnlig, at den omfattende rapporteringspligt i henhold til forordningens artikel 6 var uhensigtsmæssig, og de understregede den merværdi, der kunne opnås ved i højere grad at involvere FRONTEX. De udtrykte også ønske om en mere omfattende brug af ICONet og om en forbedring af samarbejdet mellem indvandringsforbindelsesofficererne i Afrika. Sidstnævnte punkt blev drøftet på et ekspertmøde i det sene forår 2007 og i Udvalget om Indvandring og Asyl i oktober 2007.

I marts 2008 rundsendte Kommissionen et spørgeskema med forskellige muligheder for ændring af Rådets forordning (EF) nr. 377/2004. På grundlag af de modtagne svar forelagde Kommissionen i oktober 2008 Udvalget om Indvandring og Asyl et uformelt arbejdsdokument med konkrete forslag til ændring af de relevante bestemmelser i forordningen. Kommissionen foreslog i en første fase at fremsætte forslag om de nødvendige ændringer vedrørende rapporteringsforpligtelserne, involveringen af FRONTEX og forbedringen af ICONet. I en anden fase ville behovet og mulighederne for at indføre en stilling som EU-indvandringsforbindelsesofficer — som kunne udsendes med henblik på at repræsentere alle medlemsstaternes interesser såvel som de relevante EU-organers — blive taget op i forbindelse med revisionen af FRONTEX-forordningen, der efter planen skal foretages i 2010. Ved denne revision ville det også blive overvejet at flytte ansvaret for forvaltningen af ICONet fra Kommissionen til FRONTEX.

Disse forslag, herunder også opdelingen i to faser, støttedes af medlemsstaterne.

• Konsekvensanalyse

Der er ikke blevet foretaget nogen konsekvensanalyse, da der ved nærværende forslag kun foretages mindre og hovedsageligt tekniske ændringer af den nugældende lovgivning. Disse ændringer vil ikke have nogen mærkbare økonomiske, sociale eller miljømæssige virkninger. Desuden tilstræbes det med EU's politik for bedre regulering bl.a. at forenkle og forbedre den gældende lovgivning i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Dette forslag opfylder disse mål ved at sikre overensstemmelse med ændringer i fællesskabsretten, som er trådt i kraft efter forordningens vedtagelse, samtidig med at der tages hensyn til de praktiske erfaringer, der er opnået i forbindelse med forordningens gennemførelse.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

• Resumé af forslaget

De foreslåede ændringer skaber en forbindelse og giver et retsgrundlag for samarbejde mellem FRONTEX og IFO-netværkene, fremmer brugen af ICONet til regelmæssig udveksling af oplysninger og praktiske erfaringer, understreger muligheden for at anvende til rådighed værende fællesskabsmidler til oprettelse og smidig anvendelse af IFO-netværk, og rationaliserer rapporteringssystemet vedrørende de bestående IFO-netværks aktiviteter og

sikrer, at Europa-Parlamentet som medlovgiver¹² på dette politikområde modtager de nødvendige oplysninger.

- **Retsgrundlag**

Artikel 63, nr. 3, litra b), og artikel 66 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab danner retsgrundlaget for forordningsforslaget, da dette ændrer Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer, som har hjemmel i de pågældende artikler, og yderligere specificerer, hvordan disse netværk skal fungere.

- **Subsidiaritetsprincippet**

I henhold til EF-traktatens artikel 63, nr. 3, litra b), har Fællesskabet beføjelse til at vedtage foranstaltninger vedrørende ulovlig indvandring og ulovligt ophold, herunder repatriering af personer med ulovligt ophold. I henhold til artikel 66 træffer Rådet efter proceduren i artikel 67 foranstaltninger til at sikre samarbejde mellem de kompetente tjenester i medlemsstaternes administrationer og mellem disse tjenester og Kommissionen. Det er nødvendigt at tilpasse de nugældende fællesskabsbestemmelser om oprettelse af IFO-netværk og om disses funktion for at tage hensyn til ændringer i fællesskabsretten og til de praktiske erfaringer, der er opnået på dette område.

Forslagets mål kan derfor ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne.

- **Proportionalitetsprincippet**

EF-traktatens artikel 5 fastsætter, at Fællesskabet kun handler i det omfang, det er nødvendigt for at nå traktatens mål. Den form, der er valgt til denne fællesskabsforanstaltning, skal gøre det muligt at nå forslagens målsætning og sikre en så effektiv gennemførelse som muligt. Det foreslåede initiativ — en ændring af forordningen — udgør en yderligere udvikling af Schengenreglerne til bekæmpelse af organiseringen af ulovlig indvandring og sikrer samarbejde mellem de kompetente tjenester i medlemsstaternes administrationer og mellem disse tjenester og Kommissionen. Forslaget er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

---

¹² Rådets afgørelse af 22. december 2004 om at få visse områder, der er omfattet af afsnit IV i tredje del i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, underlagt proceduren i artikel 251 i traktaten, EUT L 396 af 31.12.2004, s. 45.

- **Reguleringsmiddel/-form**

Foreslået retsakt: forordning.

Andre reguleringsmidler ville ikke være hensigtsmæssige, da dette forslag ændrer en forordning.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Følgerne af de forskellige protokoller, der er vedlagt traktaterne, og af de associeringsaftaler, der er indgået med tredjelande.**

Retsgrundlaget for dette forslag findes i EF-traktatens afsnit IV, således at det system med ”variabel geometri”, der er foreskrevet i protokollerne om Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks stilling og i Schengenprotokollen, finder anvendelse. Forslaget er et led i udviklingen af Schengenreglerne. Derfor skal følgerne af de forskellige protokoller undersøges:

Det Forenede Kongerige og Irland

Det Forenede Kongerige deltager i denne forordning i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til EU-traktaten og EF-traktaten, og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne.

Irland deltager i denne forordning i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til EU-traktaten og EF-traktaten, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne.

Danmark

I medfør af protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til EU-traktaten og EF-traktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til EF-traktatens afsnit IV, bortset fra "foranstaltninger, der udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa".

Nærværende forslag er en udvikling af Schengenreglerne, og ifølge artikel 5 i protokollen gælder det, at "Danmark inden 6 måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller et initiativ til udbygning af Schengenreglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning".

Island og Norge

For så vidt angår Island og Norge, er dette forslag et led i udviklingen af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹³.

Schweiz

For så vidt angår Schweiz, er dette forslag et led i udviklingen af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁴.

Liechtenstein

For så vidt angår Liechtenstein, er dette forslag et led i udviklingen af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁵.

• Nærmere redegørelse for forslaget

Artikel 1

Nr. 1 og nr. 2, litra a), tilskynder til brug af det sikre webbaserede informations- og koordineringsnet for medlemsstaternes indvandringsmyndigheder (ICONet) til udveksling af oplysninger om udsendelse af indvandringsforbindelsesofficerer og udveksling af oplysninger og praktiske erfaringer mellem indvandringsforbindelsesofficerer.

Nr. 2, litra b), skal sikre et tættere samarbejde mellem FRONTEX og IFO-netværkene.

Nr. 2, litra c), åbner mulighed for, at enhver af de medlemsstater, der ikke varetager og ikke midlertidigt varetager formandskabet, også kan tage initiativ til afholdelse af møder med indvandringsforbindelsesofficererne.

Nr. 3 forenkler de i forordningen fastsatte rapporteringsforpligtelser. Denne bestemmelse fastsætter også, at de relevante EU-institutioner skal modtage regelmæssige oplysninger om indvandringsforbindelsesofficerernes netværk i specifikke regioner og/eller lande af særlig interesse for Den Europæiske Union, samt om situationen i de pågældende regioner og/eller lande, for så vidt angår emner i relation til ulovlig indvandring.

---

¹³ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

¹⁴ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹⁵ EUT L [...] af [...], s. [...].

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

af [...]

**om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 om oprettelse af et netværk af
indvandringsforbindelsesofficerer**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 3), litra b), og artikel 66,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁶,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer¹⁷ fastlægger en forpligtelse til at indføre visse former for samarbejde mellem medlemsstaternes indvandringsforbindelsesofficerer, målsætningerne for et sådant samarbejde, disse forbindelsesofficerers opgaver og relevante kvalifikationer samt deres ansvar over for værtslandet og udsendelsesmedlemsstaten.
- (2) Ved Rådets beslutning 2005/267/EF¹⁸ oprettedes der et sikkert, webbaseret informations- og koordineringsnet for medlemsstaternes indvandringsmyndigheder (ICONet) til udveksling af oplysninger om ulovlig migration, ulovlig indrejse og indvandring samt tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold. Elementerne vedrørende udveksling af oplysninger skal omfatte indvandringsforbindelsesofficerernes netværk.
- (3) Ved forordning (EF) nr. 2007/2004 oprettedes der et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (FRONTEX)¹⁹. FRONTEX-agenturet har til opgave at udarbejde både generelle og specifikke risikoanalyser, der forelægges for Rådet og Kommissionen.

---

¹⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁷ EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1.

¹⁸ EUT L 83 af 1.4.2005, s. 48.

¹⁹ EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1.

- (4) Indvandringsforbindelsesofficererne skal indsamle oplysninger om ulovlig indvandring til brug på operationelt og/eller strategisk plan. Sådanne oplysninger kunne udgøre væsentlige bidrag til FRONTEX-agenturets aktiviteter vedrørende risikoanalyser, og der bør med henblik herpå etableres et tættere samarbejde mellem indvandringsforbindelsesofficerernes netværk og FRONTEX-agenturet.
- (5) Alle medlemsstater bør, når det findes hensigtsmæssigt, kunne tage initiativ til møder mellem de indvandringsforbindelsesofficerer, der er udsendt til et bestemt tredjeland eller en bestemt region, med henblik på at forbedre deres indbyrdes samarbejde.
- (6) Ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 574/2007/EF af 23. maj 2007 er Fonden for De Ydre Grænser for perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013 blevet oprettet som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme²⁰ med henblik på at bidrage til en styrkelse af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og anvendelsen af solidaritetsprincippet mellem medlemsstaterne. De ressourcer, der er til rådighed i denne fond, kan anvendes til at øge de aktiviteter, der organiseres af medlemsstaternes konsulære og øvrige tjenester i tredjelande og til at yde støtte til styrkelse af den operationelle kapacitet i indvandringsforbindelsesofficerernes netværk og derved fremme et mere effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne via disse netværk.
- (7) Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen bør regelmæssigt underrettes om aktiviteterne i indvandringsforbindelsesofficerernes netværk i specifikke regioner og/eller lande af særlig interesse for Den Europæiske Union samt om situationen i de pågældende regioner og/eller lande, for så vidt angår emner i relation til ulovlig indvandring. Udvælgelsen af de specifikke regioner og/eller lande af særlig interesse for Den Europæiske Union bør foretages på grundlag af objektive migrationsindikatorer såsom statistikker over ulovlig migration og risikoanalyser udarbejdet af FRONTEX-agenturet og bør være i overensstemmelse med EU's generelle politik for eksterne forbindelser.
- (8) Forordning (EF) nr. 377/2004 bør derfor ændres.
- (9) Målene for den påtænkte handling, nemlig at tilpasse de nugældende fællesskabsbestemmelser om oprettelse af indvandringsforbindelsesofficerers netværk og disses funktion, så der kan tages hensyn til ændringer i fællesskabsretten og til de praktiske erfaringer, der er opnået på dette område, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (10) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes i artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, og som er afspejlet i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

---

²⁰

EUT L 144 af 6.6.2007, s. 22.

- (11) Det Forenede Kongerige deltager i denne forordning i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne²¹.
- (12) Irland deltager i denne forordning i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne²².
- (13) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da denne forordning udbygger Schengenreglerne efter bestemmelserne i tredje del, afsnit IV, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, skal Danmark i henhold til artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning inden seks måneder efter forordningens vedtagelse.
- (14) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne²³, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A og E, i Rådets afgørelse 1999/437/EF²⁴ om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale.
- (15) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds²⁵ associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A og E, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF²⁶.
- (16) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under

---

²¹ EUT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

²² EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

²³ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

²⁴ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

²⁵ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

²⁶ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

det område, der er nævnt i artikel 1, litra A og E, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/261/EF²⁷ —

---

²⁷ EUT L 83 af 26.3.2008, s. 3.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1 *Ændring*

I forordning (EF) nr. 377/2004 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 3 udgår stk. 1, andet punktum, og som stk. 3 indsættes:

"3. De i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger stilles til rådighed på det sikre webbaserede informations- og koordineringsnet for medlemsstaternes indvandringsmyndigheder, der oprettedes ved Rådets beslutning 2005/267/EF²⁸ (i det følgende benævnt "ICONet"), under den sektion der er afsat til indvandringsforbindelsesofficerernes netværk. Kommissionen videregiver også disse oplysninger til Rådet."
- 2) Artikel 4 ændres således:
  - a) Stk. 1, andet led, affattes således:

"- udveksle oplysninger og praktiske erfaringer, navnlig på møder og via ICONet."
  - b) Stk. 2 affattes således:

"2. Repræsentanter for Kommissionen og for det FRONTEX-agentur der er oprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004, har ret til at deltage i de møder, der tilrettelægges inden for netværket af indvandringsforbindelsesofficerer, idet der dog også kan holdes møder uden deltagelse af disse repræsentanter, hvis det er påkrævet af operationelle hensyn. Andre organer og myndigheder kan også indbydes, hvis det er hensigtsmæssigt."
  - c) I stk. 3 indsættes følgende punktum in fine:

"Sådanne møder kan også holdes på initiativ af andre medlemsstater."
- 3) Artikel 6 affattes således:

"1. Den medlemsstat, der varetager formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union, eller, hvis denne medlemsstat ikke er repræsenteret i det pågældende land eller den pågældende region, den medlemsstat, der midlertidigt varetager formandskabet, udarbejder ved udgangen af hvert halvår en rapport til Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om aktiviteterne i indvandringsforbindelsesofficerernes netværk i specifikke regioner og/eller lande af særlig interesse for Den Europæiske Union, samt om situationen i de pågældende regioner og/eller lande, for så vidt angår emner i relation til ulovlig indvandring. Udvalgelsen af de specifikke regioner og/eller lande af særlig interesse for Den Europæiske Union foretages efter drøftelser med medlemsstaterne og Kommissionen på grundlag af objektive migrationsindikatorer såsom statistikker over ulovlig migration og

---

²⁸ EUT L 83 af 1.4.2005, s. 48.

risikoanalyser udarbejdet af FRONTEX-agenturet og skal være i overensstemmelse med EU's generelle politik for eksterne forbindelser.

2. Disse rapporter udarbejdes efter den model, der er fastlagt ved Kommissionens beslutning 2005/687/EF²⁹, og skal indeholde angivelse af de relevante udvælgelseskriterier.
3. Kommissionen forelægger årligt på grundlag af ovennævnte rapporter Rådet og Europa-Parlamentet en faktisk oversigt over udviklingen med hensyn til indvandringsforbindelsesofficerernes netværk."

Artikel 2 *Ikrafttrædelse*

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

På Europa-Parlamentets vegne
[...]
Formand

På Rådets vegne
[...]
Formand

---

²⁹ EUT L 264 af 8.10.2005, s. 8.